Ühe sõbra, Jummal, pallun sult,
Mis muud ei nõua, küsi mult,
Kui ikka, mis head wallitseb,
Mind tröstib, nomib, tallitseb.

---

24. Kunningas Tawet.

Lo mulle, Jummal! puhhast süddant, ja uenda mo sisse kindlat waimo. Ärra heida mind mitte ärra omma palle eest ja ärra wõtta omma pühha Waimo mitte minnult ärra.

Laul. 51, 12. 13.

Pärrast Sauli surma sai Tawet, kes jo ammogi seks wallitsetud olli, Juda suggoarro kunningaks; sest teiste suggoarrude kunningas olli Sauli poeg Isboset. Kui sedda ärratappeti, heitsid needgi endid Taweti käe alla ja kuulsid temma sanna. Kanaani-rahwast ja muid seäl ümberkaudo, wõitis Tawet õnnega ärra ja sundis neid ennese alla. Jerusalema teggi temma rigi pea-linnaks, ja wallitses Sioni mägge ennesele elloassemeks. Hone-ehhitajad Tiruse ja Wönikia-maalt piddid temmale senna sure kunninga koja üllesehhitama; temma hakkas uhkeste ellama ja koggus suurt seltsi enese ümber, kelle keskes ennast rahwale näitis. Üht aego kandis temma ka kauplemisse ja põllo-harrimisse eest hoolt, ja koggus paljo rahha templi ehhitusse tarwis. Kui wägga temma sowis Jehowat keigest südda mest auustada; sedda tewad temma Jummala tenistusse laulud töeks. Temma wallitsusse al sai Israeli kunningrik suurt wägge ja au; temma allamad elasid rahho sees; handwergi tööd ja tullusad kunsid hakkasid öitsema.

Kui kunningas, näitis ennast ka Tawet kui Jummala mees, tarkusse, jummalakartusse ja südda me waggadusse polest ülles. Nendasammoti ka omma sõbra Jonatani poia Mewiboseti wasto, kes lonkas. Ta kinkis temmale maid, ja wõttis tedda omma leiwalisseks omma lauda sõma. Ommeti teotas Tawet ennast sega, et wimandi mitme Sauli suggulaste werd laskis ärra-